

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Miser Phocæ interitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

legatum, missis à Phoca ministris, Nicea captum, jussumq; necari, cum ad locum, cui nomen est Leucatta, pervenisset. Theodosium porro petivisse, ut prius quam necaretur, diuinis impertiri posset mysterijs. Quod postquam impetraverit, actis Deo gratijs, lapidem à terra sustulisse, eoq; ter pectus suam percussisse, ita orantem: Domine IESV Christe, tu scis, me nulli hominum injuriam fecisse. Nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia. Hac fato caput fuisse amputatum, Quin etiam Narsetem Phocas, juramento violato, vinum combussit. Magnum hoc Romanis attulit dolorem. Nam ita formidolosus fuit Persis Narses, ut pueros ij quoq; suos nominando Narsete terrent. Ergone Phocæ tanta tyrannis impunita fuit? Nequaquam, sed quâ mensurâ ipse mensus alijs fuit, eadem illi remensus est alius. Nempe carnifex Mauritij factus, & ipse carnificem habuit. Solet enim DEVS uti tyranno, tamquã flagello, aut virgis, quibus cæduntur nocentes: ijs cæsis, virgæ in ignem conijciuntur.

Igitur VI. Anno, Crispus Patricius, injustas cades, aliq; Phoca facinora intueri non sustinens scribit ad Heraclium Patricium, Africa Præsidem: hortaturq; ut suum filium Heraclium & Nicetam Patricium Gregora F. eius legatum mittat aduersus Phocam tyrannum. Audiebat enim hos rebellionem moliri. Nec frustra, nam cum Antiochiæ Iudæi in Christianos magnas turbas cierent, interim Heraclius, cum magna & armata classe Constantinopolim appellit, secum ferens etiam Seruatoris nostri imaginem, nullo manus ministerio factam. In portu Sophia, nauali prælio commisso inter Heraclium & Phocam, flagitiosus Phocas superatus in regiam confugit. Tum Photinus quidam, cuius uxori Phocas stuprum intulerat, in regiam cum militibus irrupit, Phocam ignominiosè solio deiecit, imperatoria veste spoliat, nigraq; circumdatum veste, & numellus inclusum, contemptim ad Heraclium deducit. Qui ut primùm conspexit Phocam: M ser, inquit itane Rempublicam gubernasti? at deploratu Phocas respondit: Tuum est, recliùs eam gerere. Illicò autem Heraclius iubet manus & pedes, mox humeros & pudenda amputari, tandem & caput. Trunci quod reliquum fuit, milites in foro Bouis combusserunt. Adjuuit Heraclij conatum etiam Crispus, gener Phocæ: quem Imperio potitus Heraclius Cappadocia Præsidem fecit. Sed

II.

cũ Crispus ibi seditionem moueret, Heraclius eum in senatum produxit: manuq̄ tenens chartam, in qua iudicia Prisci insidiarum in Heraclium erant scripta, eã caput Prisci pulsauit, dicens: Miser, qui ne socero quidem fidem prastiteris, quid faceres amico? Clericum ergo eum redigit, ac solum uertere iubet, isq̄ in exilio mortuus est. Porro quidam sanctus Monachus, Phoca imperante, DEVM ad disceptationem prouocans, quasuit, cur tam impium Christianis imposuisset Imperatorem? audiuitq̄, uocem, cum quidem neminem uideret, sibi dicentem: deteriorem alium inueniri potuisse nullum: ac hoc meruisse Constantinopolitanorum flagitia. Hęc Cedrenus de interitu Phocę, maioribus malis afflicti, quã ipse Mauritium afflixit. Nam iustissimus ille iudex, qui tyrannos plectit, per tyrannos; nec ipsis etiã postea parcit tyrannorum tyrannis. Hęc in rebus humanis rota est.

III,

Soluitur ex his etiã illa quęstio, cur Deus aut tam indignos, ob scelera; aut tam ineptos, ob socordiam avaritiamque; aut tam impios, ob crudelitatem; populo, aut regno, uel præsici, uel præsfectos, cum tanta Reipublicę clade, tam diu dominari (non enim dicam, regnare) patiatur? Solicitauit enim hęc cogitatio non prædictum Monachum tantũ, sed quotidie alios etiã multos, qui si Deum ad disceptationem prouocarent, non arguendi, sed abyssum iudiciorum eius laudandi animo; fortasse & ipsi uocem de cęlo audirent: deteriorem alium inueniri potuisse nullum: ac hoc meruisse Constantinopolitanorum (uel horum, aut illorum, qui maximẽ sub tyrannidis iugo gemant) flagitia. Enimuerõ si uocem de cęlo audire lubet, uocem ipsam Dei, nempe uerbum Dei audiant, in quo Principes ac Reges mali malis in pœnam dari ostenduntur. Quod uel in ranarum fabula & dure rege imposto docuit Phryx fabulator, apud quem, perisse quoddam tempore à Ioue rana dicuntur, sibi ut regem præsiceret. Exoratus Iupiter trabem ingentem in lacum deiicit. Quo sonitu turbata rana, refugere primũ, mox tamen speculari, quid accidisset. Cumq̄, trabem aspicerent natantem in aquis, subito in illam inuasere, cum magno contemptu, & per risum salutant appellantes regio nomine. Tum Iupiter immisit illis anguem aquaticum, Hydrum uocant: à quo, om̄i capti manderentur, serõ stulti uoti dementes ranunculos pœnitit.